

รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘

ส่วนที่ ๑
ข้อมูลเบื้องต้น

๑. หน่วยงานผู้รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์.....การยางแห่งประเทศไทย.....
๒. หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย.....การยางแห่งประเทศไทย.....
๓. ผู้รักษาการตามกฎหมาย.....รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์.....
๔. เหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)
 - ครบรอบระยะเวลาที่กำหนด
 - ได้รับหนังสือร้องเรียนหรือข้อเสนอแนะจากผู้เกี่ยวข้องในเรื่อง(ระบุเรื่องที่ได้รับการร้องเรียนหรือมีข้อเสนอแนะ).....
 - ได้รับข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการพัฒนากฎหมายในเรื่อง(ระบุเรื่องที่ได้รับการเสนอแนะให้ประเมิน).....
 - อื่น ๆ คือ.....
๕. วันที่มีเหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์.....๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๓.....โดยประเมินผลที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมายตั้งแต่วันที่.....๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘.....ถึงวันที่.....๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๓.....
๖. รายชื่อกฎที่เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลสัมฤทธิ์ในรายงานฉบับนี้.....
๗. รายชื่อกฎที่ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นการเฉพาะ(ประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นรายฉบับตามแบบรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎ).....

ส่วนที่ ๒

การวิเคราะห์ความจำเป็นและผลกระทบของกฎหมาย

๘. กฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาใด เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จึงจำเป็นต้องจัดให้มีองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร มีเอกภาพสามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ คล่องตัวและใช้ยางพารา และผลิตผลจากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด
๙. มาตรการสำคัญที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้ คือ จัดตั้งหน่วยงานใหม่ภายใต้ชื่อ การยางแห่งประเทศไทย เพื่อเป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร บริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินของกองทุน ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพารา ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบกิจการยาง ด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด การประกอบธุรกิจ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

๑๐. กฎหมายนี้มีบทบัญญัติกำหนดให้ประชาชนต้องกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่
อย่างไร ๑. ต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางและขึ้นทะเบียนสถาบันเกษตรกรชาวสวน
ยางตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยกำหนด ตามมาตรา ๔...

๒. กรณีเกษตรกรชาวสวนยางมีความประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนจะต้อง
ดำเนินการยื่นคำขอต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยกำหนด ตามมาตรา
๓๖

๓. เกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยางที่ประสงค์จะขอรับ
การส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือในด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม
การตลาด การประกอบธุรกิจ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพารา ให้ยื่นคำขอต่อ กยท. ตามแบบ
และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด ตามมาตรา ๔๑

๔. ผู้ส่งยางพาราออกนอกราชอาณาจักรต้องเสียค่าธรรมเนียมให้ กยท. ตามอัตราที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์กำหนด ตามมาตรา ๔๗

๑๑. กฎหมายนี้ยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์ พัฒนาการของเทคโนโลยี และวิถีชีวิต
ของประชาชนหรือไม่ เพียงใด กฎหมายฉบับนี้มีความจำเป็นต่อการพัฒนาเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบัน
เกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยาง แต่ต้องไม่สร้างเงื่อนไขในการพัฒนาเกินความจำเป็นจนเป็น
การสร้างภาระให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยาง กรณี
เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์และเกษตรกรที่มีสวนยางพาราเนื้อที่ไม่ถึง ๒ ไร่ควรได้รับ
ประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ด้วย รวมถึงควรมีการพัฒนาสวนยางพาราในประเทศให้มีความทันสมัยและ
เท่าทันต่อสถานการณ์ยางพาราโลก สำหรับงบบริหารกิจการของ กยท. ตามมาตรา ๔๙ (๑) ควรจะได้รับการ
จัดสรรมากกว่านี้ เนื่องจากไม่เพียงพอแก่ค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ เนื่องจากสภาวะการณ์ในปัจจุบันราคายางพาราคงต่ำเป็น
อย่างมาก เกษตรกรชาวสวนยางจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือจากภาครัฐ จึงมีความจำเป็นต้องมีหน่วยงานที่
รับผิดชอบเกี่ยวกับยางพาราโดยตรงต่อไป

๑๒. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการมีกฎหมายนี้ คือ ได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ทั้งด้านการผลิต
การตลาด การเงิน อุตสาหกรรม ธุรกิจ วิชาการ งานวิจัย และด้านอื่น ๆ สร้างความมั่นคงในอาชีพ และ
สามารถพัฒนายางพาราให้มีความหลากหลายและมีเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยมีการยางแห่งประเทศไทย
ให้ความช่วยเหลือในการส่งเสริมและสนับสนุนแก่เกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และ
ผู้ประกอบการยาง เช่น เงินกู้ เงินอุดหนุน สวัสดิการ ความรู้ทางวิชาการ และให้คำปรึกษาในการพัฒนา
อาชีพการทำสวนยาง การหารายได้ และการตลาด

๑๓. กฎหมายนี้ก่อให้เกิดผลดังต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร (ให้พิจารณาตอบเฉพาะประเด็นสำคัญที่ตรงกับ
วัตถุประสงค์ของกฎหมาย โดยไม่ต้องตอบทุกประเด็นก็ได้)

- เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชน
- ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันหรือการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- เป็นการพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ
- มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ หรือผลกระทบต่ออื่นที่สำคัญ

.....เป็นการรักษาระดับราคายางพาราให้มีเสถียรภาพ และการจัดสรรประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยาง
ให้ดีขึ้น จึงเป็นการลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม

๑๔. มีสถิติการดำเนินคดีและการลงโทษตามกฎหมาย หรือสถิติการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร ในระหว่างวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ จนถึงปัจจุบัน กยท. ได้มีการเรียกให้ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียม ชำระเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ ๒ ต่อเดือนของจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ไม่เสีย หรือเสียภายหลังระยะเวลาที่กำหนด หรือจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ยังขาดไปแล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๓ บริษัท

๑๕. มีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

..... ๑. กลุ่มเกษตรกรในบทนิยามคำว่า “สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ ไม่รวมถึงกลุ่มเกษตรกรที่ไม่เป็นนิติบุคคล

..... ๒. ตามบทนิยามคำว่า “ผู้ประกอบการการยาง” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มิได้บัญญัติให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยมีอำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียนไว้

..... ๓. ค่าใช้จ่ายในการบริหารกิจการของการยางแห่งประเทศไทยตามมาตรา ๔๙ (๑) และตามมาตรา ๔๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีไม่เพียงพอ

..... ๔. เกษตรกรที่ได้แจ้งข้อมูลการปลูกยางไว้กับการยางแห่งประเทศไทยไม่มีสิทธิในการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อรับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตามที่พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติไว้

..... ๕. ในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มิได้บัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการชำระค่าธรรมเนียมและการคืนค่าธรรมเนียมไว้ จึงส่งผลให้ไม่มีหลักปฏิบัติในการดำเนินการดังกล่าว.....

..... ๖. ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมผู้ส่งยางพาราออกนอกราชอาณาจักรจงใจกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงไม่เสียค่าธรรมเนียม เสียค่าธรรมเนียมน้อยกว่าที่ควรเสีย หรือเสียภายหลังระยะเวลาที่กำหนด

ส่วนที่ ๓

การตรวจสอบเนื้อหาของกฎหมาย

๑๖. กฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร มีความสัมพันธ์กับพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากกฎหมายดังกล่าวมีการกำหนดต้นยางพันธุ์ดีตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๔๒ เช่นเดียวกับมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ รวมถึงบัญญัติให้มีการกำหนดเขตควบคุมการขนย้ายยาง ปริมาณควบคุมเนื้อยาง ปริมาณจัดสรรเนื้อยางตามความเหมาะสมแก่สถานการณ์ยางของประเทศ กำหนดมาตรฐานยาง วิธีการมัดยางและการบรรจุหีบห่อยาง การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตค้ายางและโรงทำยาง และกำหนดเขตห้ามปลูกต้นยางในกรณีที่มีโรคระบาดเกี่ยวกับยางที่เกิดขึ้นในท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง

๑๗. มีการฟ้องคดีต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง หรือการร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินหรือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเกี่ยวกับกฎหมายนี้กี่เรื่องและในประเด็นใด ไม่มี

๑๘. การใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ และโทษอาญาในกฎหมายนี้ (ถ้ามี) ยังมีความเหมาะสมอยู่หรือไม่ อย่างไร กรณีระบบคณะกรรมการ องค์ประกอบของคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย ควรเป็นผู้แทนจากภาครัฐและภาคเอกชนที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญที่หลากหลาย.....

ส่วนที่ ๔
ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๑๙. การรับฟังความคิดเห็น

ได้รับฟังความคิดเห็นโดยถูกต้องตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ของแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายแล้ว

ได้รับฟังความคิดเห็นโดยวิธีอื่นนอกจากผ่านระบบกลาง (หากมี โดยระบุทุกวิธี) เนื่องจากระบบกลางยังไม่แล้วเสร็จ จึงเปิดรับความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วยเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง ผู้ประกอบกิจการยาง พนักงานและลูกจ้างของ กยท. ทุกระดับ ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของ กยท. www.raot.co.th

ผู้เกี่ยวข้องมีความเห็นเกี่ยวกับกฎหมายนี้หรือผลกระทบของกฎหมายนี้อย่างไร ผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของการยางแห่งประเทศไทย www.raot.co.th สรุปได้ดังนี้

๑. กฎหมายฉบับนี้ยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์ พัฒนาการของเทคโนโลยี และวิถีชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบกิจการยางหรือไม่ เพียงใด

| จำเป็น | ไม่จำเป็น |
|---|--|
| <p>กฎหมายฉบับนี้มีความจำเป็นต่อการพัฒนาเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบกิจการยาง แต่ต้องไม่สร้างเงื่อนไขในการพัฒนาเกินความจำเป็นจนเป็นการสร้างภาระให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบกิจการยาง และเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในพื้นที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์และสวนยางพาราที่มีเนื้อที่ไม่ถึง ๒ ไร่ควรได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ รวมถึงควรมีการพัฒนาด้านสวนยางพาราในประเทศให้มีความทันสมัยและเท่าทันต่อสถานการณ์ยางพาราโลก สำหรับบบบริหารกิจการของ กยท. ตามมาตรา ๔๙ (๑) ควรจะได้รับการจัดสรรมากกว่านี้ เนื่องจากไม่เพียงพอแก่ค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ เนื่องจากสภาวะการณ์ในปัจจุบันราคายางพาราตกต่ำเป็นอย่างมาก เกษตรกรชาวสวนยางจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือจากภาครัฐ จึงมีความจำเป็นต้องมีหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับยางพาราโดยตรงต่อไป</p> | <p>กฎหมายฉบับนี้ไม่มีความจำเป็น เนื่องจากยังไม่เป็นองค์กรกลางที่รับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจรอย่างแท้จริง รวมทั้งเกษตรกรชาวสวนยางยังได้รับความช่วยเหลือไม่ทั่วถึง</p> |

๒. เกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยางได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ อย่างไร

| ได้รับประโยชน์ | ไม่ได้รับประโยชน์ |
|--|--|
| ได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ทั้งด้านการผลิต การตลาด การเงิน อุตสาหกรรม ธุรกิจ วิชาการ งานวิจัย และด้านอื่น ๆ สร้างความมั่นคงในอาชีพ และสามารถพัฒนาชาวสวนยางให้มีความหลากหลาย และมีเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยมีการยกย่องแห่ง ประเทศไทยให้ความช่วยเหลือในการส่งเสริมและสนับสนุนแก่เกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยาง เช่น เงินกู้ เงินอุดหนุน สวัสดิการ ความรู้ทางวิชาการ และให้คำปรึกษาในการพัฒนาอาชีพการทำสวนยาง การหารายได้ และการตลาด | ไม่ได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ เนื่องจากผู้ประกอบการในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ และผู้ประกอบการที่มีเนื้อที่ไม่ถึง ๒ ไร่ ไม่ได้รับการดูแล หรือได้รับสิทธิ และได้ขึ้นทะเบียนตามกฎหมายฉบับนี้ |

๓. องค์ประกอบของคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

| เหมาะสม | ไม่เหมาะสม |
|---|--|
| มีความเหมาะสม เนื่องจากมีผู้แทนจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ เกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยางอยู่ในองค์ประกอบของคณะกรรมการ ฯ โดยให้คัดเลือกหรือแต่งตั้งบุคคลที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการบริหารจัดการยางพาราทั้งระบบ รวมถึงให้มีผู้แทนภาคอุตสาหกรรมปลายน้ำ และผู้แทนด้านธุรกิจร่วมเป็นกรรมการให้มากยิ่งขึ้น | ไม่เหมาะสม เนื่องจากองค์ประกอบของคณะกรรมการ ฯ ควรเป็นผู้แทนจากภาครัฐและภาคเอกชนที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญที่หลากหลาย |

๔. การใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายฉบับนี้มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

| เหมาะสม | ไม่เหมาะสม |
|--|--|
| มีความเหมาะสม เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติเกี่ยวกับการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ไว้อย่างชัดเจน | ไม่เหมาะสม เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติเกี่ยวกับการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ไว้อย่างไม่ชัดเจน และไม่สมควรให้เจ้าหน้าที่เป็นผู้ใช้ดุลยพินิจ ส่งผลให้มีปัญหาในการตีความของเจ้าหน้าที่ที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงควรกำหนดหลักเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน |

๕. การกำหนดโทษตามกฎหมายนี้มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

| เหมาะสม | ไม่เหมาะสม |
|---|--|
| มีความเหมาะสม เนื่องจากเหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน และควรที่จะบังคับใช้กฎหมายโดยเคร่งครัด | ไม่เหมาะสม ควรเพิ่มอัตราโทษให้เข้มข้นมากยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันการลักลอบในการไม่เสียค่าธรรมเนียมการส่งออกยางพารา |

๖. เกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยางมีภาระที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

| มีภาระ | ไม่มีภาระ |
|--|---|
| มีภาระ เนื่องจากผู้ประกอบการยางต้องจ่ายค่าธรรมเนียมการส่งออกยางพารา สำหรับเกษตรกรชาวสวนยางมีภาระในการต้องขึ้นทะเบียนและปรับปรุงข้อมูลทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง | ไม่มีภาระ เนื่องจากเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยางได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้อย่างเต็มที่ |

๗. กฎหมายนี้คุ้มค่าหรือได้สัดส่วนเมื่อเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับภาระของเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง ผู้ประกอบการยาง และทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

| คุ้มค่าหรือได้สัดส่วน | ไม่คุ้มค่าหรือได้สัดส่วน |
|---|---|
| มีความคุ้มค่าและได้สัดส่วน เนื่องจากได้รับประโยชน์กันทุกภาคส่วนและเท่าเทียม | ไม่คุ้มค่าหรือได้สัดส่วน เนื่องจากการจัดสรรเงินจากกองทุนพัฒนายางพาราเพื่อไปเป็นค่าใช้จ่ายยังไม่ได้สัดส่วนที่เหมาะสมและเท่าเทียม และบางโครงการในการช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง ผู้ประกอบการยางก็ใช้เงินไม่คุ้มค่าเมื่อเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ |

๘. สมควรยกเลิก แก้ไข หรือปรับปรุงกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

| สมควรยกเลิก | สมควรแก้ไขหรือปรับปรุง | ไม่สมควรยกเลิก แก้ไข หรือปรับปรุง |
|--|---|--|
| สมควรให้ยกเลิกกฎหมายฉบับนี้ และให้กลับไปเป็นสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง องค์การสวนยาง และสถาบันวิจัยยางเช่นเดิม | ๑. ปรับปรุงแก้ไขให้มีประโยชน์ต่อเกษตรกรชาวสวนยางให้มากยิ่งขึ้น ๒. ปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยให้มีบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับยางพารา | เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้ สอดคล้องกับสภาวการณ์และสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันแล้ว |

| | | |
|--|--|--|
| | <p>มากยิ่งขึ้น และเห็นสมควรมีคณะกรรมการจำนวน ๒ คณะ โดยให้ดูแลงานด้านการส่งเสริมสนับสนุนจำนวน ๑ คณะ และดูแลงานด้านธุรกิจจำนวน ๑ คณะ</p> <p>๓. ควรปรับปรุงสัดส่วนค่าใช้จ่ายในแต่ละประเภทตามมาตรา ๔๙ ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยเฉพาะงบบริหารกิจการตามมาตรา ๔๙ (๑) และเงินส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อการปลูกแทนตามมาตรา ๔๙(๒) ที่มีไม่เพียงพอแก่ค่าใช้จ่าย</p> <p>๔. ปรับปรุงรายละเอียดของกฎหมายฉบับนี้ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์และสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันให้มากยิ่งขึ้น</p> <p>๕. แก้ไขบทนิยามคำว่า “เกษตรกรชาวสวนยาง” ให้หมายความถึง เจ้าของ ผู้เช่าหรือผู้ทำสวนยางเท่านั้น โดยให้แยกคนกรีดยางไปกำหนดบทนิยามไว้ต่างหาก</p> <p>๖. ควรกำหนดให้ กยท. สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมหรือกระทรวงพาณิชย์ เพื่อพัฒนาการประกอบธุรกิจและพัฒนาด้านอุตสาหกรรมปลายน้ำให้มากยิ่งขึ้น</p> | |
|--|--|--|

๙. สมควรดำเนินการอื่นเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือมีข้อเสนออื่นหรือไม่ อย่างไร

.....(๑) ควรกำหนดให้กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ด้วย

.....(๒) ควรดำเนินการกับผู้ส่งออกยางพาราที่หลีกเลี่ยงการชำระค่าธรรมเนียมการส่งออกอย่างเคร่งครัด

..... (๓) ควรส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราภายในประเทศให้มากยิ่งขึ้น เพื่อลดความเสี่ยงด้านราคาและป้องกันยางล้นตลาด

..... (๔) ควรให้มีเจ้าหน้าที่ไปให้ความรู้หรือจัดอบรมให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางเกี่ยวกับปัญหาโรคและศัตรูของยางพารา รวมทั้งให้คำแนะนำในการดูแลรักษาต้นยางพาราให้แก่เจ้าของสวนแต่ละรายให้มากยิ่งขึ้น

..... (๕) ควรให้สิทธิตามกฎหมายแก่เกษตรกรชาวสวนยางอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

..... (๖) โครงสร้างองค์กรของ กยท. ควรกำหนดให้เน้นการแสวงหารายได้มากกว่าการส่งเสริมและสนับสนุน และควรมีโครงสร้างเกี่ยวกับการให้สินเชื่อตามมาตรา ๔๙ (๓) และมาตรา ๔๙ (๕) โดยตรง

..... (๗) ให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยมีที่มาโดยอิสระปราศจากการเมืองแทรกแซง และมาจากบุคคลที่หลากหลาย โดยยึดผลประโยชน์ของการพัฒนาอาชีพที่เกี่ยวข้องกับยางพาราโดยรวมเป็นหลัก

..... (๘) เห็นสมควรตัดคำว่า “มีสิทธิ” ในบทนิยามคำว่า “เกษตรกรชาวสวนยาง” ในมาตรา ๔ ออก เพื่อให้เกษตรกรมีสิทธิได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้มากยิ่งขึ้น

๒๐. ได้นำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายของกฎหมายฉบับนี้ (ถ้ามี) มาประกอบการพิจารณาด้วยแล้วหรือไม่ ไม่มี

๒๑. หน่วยงานได้

๒๑.๑ ออกกฎหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถปฏิบัติตามกฎหมายหรือได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายหรือไม่ อย่างไร กยท. ได้ดำเนินการดังนี้

..... (๑) ออกประกาศคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง พ.ศ. ๒๕๕๘

..... (๒) ออกประกาศคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขึ้นทะเบียนสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง พ.ศ. ๒๕๕๘

..... (๓) ออกประกาศคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย เรื่อง แบบและวิธีการยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

..... (๔) ออกประกาศคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย เรื่อง แบบและวิธีการยื่นคำขอรับการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการกิจการยาง พ.ศ. ๒๕๖๐

..... (๕) ออกประกาศคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย เรื่อง แบบและวิธีการยื่นคำขอรับสวัสดิการเพื่อเกษตรกรชาวสวนยาง พ.ศ. ๒๕๖๐

..... (๖) ออกประกาศคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย เรื่อง แบบและวิธีการยื่นคำขอรับเงินกองทุนพัฒนายางพารา เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง พ.ศ. ๒๕๖๐

๒๑.๒ ดำเนินการอื่นเพื่อปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร ไม่มี

๒๒. ผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๒๒.๑ กฎหมายนี้มีการบังคับใช้หรือไม่ อย่างไร กฎหมายฉบับนี้มีการบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ จนถึงปัจจุบัน

๒๒.๒ หากมีการบังคับใช้ เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร

(๑) ยังไม่เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลบริหารจัดการยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจรโดยแท้จริง เนื่องจากอำนาจรัฐส่วนใหญ่จะอยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมยาง ซึ่งกรมวิชาการเกษตรเป็นผู้รับผิดชอบ ไม่สามารถกำหนดมาตรฐานยางเองได้ซึ่งการกำหนดมาตรฐานยางจะอยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมยางและกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตร รวมทั้งไม่สามารถดำเนินการป้องกันการลักลอบการจ่ายค่าธรรมเนียมการส่งออกยางแก่ผู้ประกอบการยางได้ เนื่องจากไม่มีอำนาจในการตรวจค้น ยึด อาศัย เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดมาตรการบังคับใช้ตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร

(๒) งบประมาณกิจการของ กยท. ตามมาตรา ๔๙ (๑) มีไม่เพียงพอ เนื่องจากมีการยุบรวม ๓ องค์กร แต่มีการจัดสรรเงินจากกองทุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายร้อยละ ๑๐ เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓

๒๒.๓ ประชาชนมีภาระหรือรัฐมีต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร ไม่มีภาระ เนื่องจากเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยางได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้อย่างเต็มที่

๒๒.๔ เกิดผลที่ไม่ได้คาดคิดหรือไม่พึงประสงค์หรือไม่ ไม่มี

๒๓. กฎหมายนี้คุ้มค่าหรือได้สัดส่วนเมื่อเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับภาระของประชาชนและทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไม่มีความคุ้มค่าและได้สัดส่วน เนื่องจากได้รับประโยชน์กันทุกภาคส่วนและเท่าเทียม

๒๔. สมควรยกเลิก แก้ไข ปรับปรุงกฎหมายหรือกฎหรือไม่ อย่างไร (๑) ควรปรับปรุงสัดส่วนค่าใช้จ่ายในแต่ละประเภทตามมาตรา ๔๙ ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยเฉพาะงบบุคลากรตามมาตรา ๔๙ (๑) และเงินส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อการปลูกแทนตามมาตรา ๔๙ (๒) ที่มีไม่เพียงพอแก่ค่าใช้จ่าย

(๒) ปรับปรุงรายละเอียดของกฎหมายฉบับนี้ให้สอดคล้องกับสภาวการณ์และสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันให้มากยิ่งขึ้น

(๓) แก้ไขบทนิยามคำว่า “เกษตรกรชาวสวนยาง” ให้หมายความถึง เจ้าของ ผู้เช่าหรือผู้ทำสวนยางเท่านั้น โดยให้แยกคนกรีดยางไปกำหนดบทนิยามไว้ต่างหาก

(๔) ควรเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการชำระค่าธรรมเนียมและการคืนค่าธรรมเนียมไว้ในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อจะได้มีหลักปฏิบัติที่ชัดเจน

๒๕. สมควรดำเนินการอื่นเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือมีข้อเสนออื่นหรือไม่ อย่างไร ควรมีมาตรการกับผู้ส่งออกยางพาราที่หลีกเลี่ยงการชำระค่าธรรมเนียมการส่งออกอย่างเคร่งครัด

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ 

(นายณกรณ์ ตรรกวิรพัท)

ผู้อำนวยการการยางแห่งประเทศไทย

๐๗ ส.ค./๒๕๖๓

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ.....การยางแห่งประเทศไทย ฝ่ายกฎหมาย

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ.....นายพงศ์พัฒน์ จีพิมาย นิตกร ๕

โทร.๐-๒๔๓๓-๒๒๑๘

อีเมลpongphat.j@gmail.com